

Áldás Békeesség

Az angyalföldi reformátusok hírlevele

A tartalomról:

Magyarázatok a Heidelbergi Káthézhoz	2
Lelkészi köszöntő	3
Női kör	4
Az Én Diakóniai szolgálatom	4
Menekültek egy fiatal szemével	5
Imacsoport	6
Hiszen kegyelemből van üdvösségetek ...	7
Húsvét	8
Riport	9

„Áldás Békeesség” –

a Budapest-Angyalföldi Református Egyházköztség időszaki kiadványa

A szerkesztőség címe:

1139 Budapest, Frangepán u. 43.

Telefonszáma: +36 1 350-8659

e-mail:

budapest-angyalfold@reformatus.hu

Honlap: www.frangepan.hu

A lap készítésében közreműködött:

Ábrahám Sára, Bartal Zsuzsanna, Goldbach Ferenc, Király Éva, Koroknai-Tegez Ferenc, Lindner Gusztávné, Dr. Lindner Gyula, Szloboda József, Szloboda Benjamin, Vojtkó Eszter, Zsigmond Marica

A gyülekezet számlaszáma:

10700691-25603301-51100005

(Kérjük, hogy közlemény rovatban az adományozó nevét és címét szíveskedjenek feltüntetni.)

Füle Lajos

Éjszaka a Gecsemánében

Éjszaka van... a Gecsemáné csupa illat csupa madárdal. Valaki meghajolva áll a fák alatt a hold sugárban.

Alatta vígan zsong a fű, ezer tücsök ciripel a réten, csak az ő lelke keserű, kétségek dúlnak belsejében.

Le kell-e tenni életét? Hullatni a váltság hozó vért ezért a hitvány emberért? Júdasokért, írástudókért?

Istentelen Izraelért, ki szüntelen vétkezvén lázad? Ólálkodik, árulkodik, és – megöli a prófétákat?

Heródesért, Pilátusért, kik fölötté fognak komázní, tanítványokért, akik egy óráig sem tudnak vigyázni?

Le kell-e tenni?... Messze néz, s elődereng ködből a távol; Népek, veszendő századok jönnek elő az éjszakából.

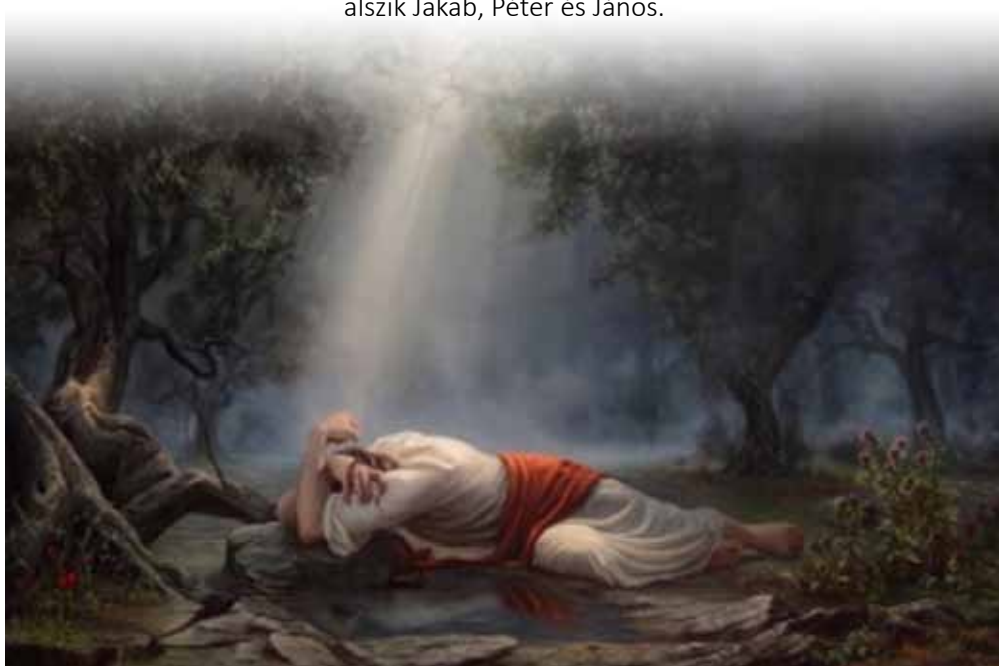
Úgy szenved ember és barom! S mind-mind a jobb után sóvárog... Hiába! Tenger lesz a könny, Üvöltő orkán lesz az átok.

Előtte vérpatak folyik, és szív formája lesz a rögnek, mögötte harctér lesz a föld, s a porban milliók hörögnek.

Közjük roskad... vége már, eldőlt a harc a szíve készen. Ott áll a keserű pohár ég, föld között, Isten kezében.

„Atyám, legyen, ha akarod! Tied a terv s szívemnek vére.” – Júdas most indul el talán. Jézus megy a kereszt elébe.

ElcsönDESÜL az éjszaka,
lenn bűnben álmodik a város...
alszik Jakab, Péter és János.

KOROKNAI-TEGEZ FERENC

Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz – 12 . úrnapja

„Hát téged miért hívnak keresztyénnek?

Azért, mert hit által Krisztusnak tagja vagyok és így részese az Ő felkenetésének. Hogy így nevéből vallást tegyek. Magamat élő hálaáldozatul Néki adjam. És szabad és jó lelkiismerettel harcoljak ebben az életben a bűn és az ördög ellen. És a másvilágon Ővele együtt uralkodjam örökké minden teremtményen”

Heidelbergi Káté, kiadás éve: 1563, szerzők: Olevianus Caspar (27) és Ursinus Zacharias (29)

...Mert megkereszteltek. S valóban az emberek többsége ezzel be is fejezte hitének karbantartását, templomot látott már belülről.

Krisztusnak vagyok a tagja, s nem egy látható közösségnek. Képzeljünk el egy sárkányhajó (olyan evezős hajó, amelyben akár 25 ember is ülhet, s másra nagyon nincs is benne hely) versenyt. Ezt lehet figyelemmel kísérni úgy, hogy a lényegéről alig tudunk valamit, de érdekessége felkelti a figyelmünket. Lehet izgalommal remélni, hogy az általunk preferált csapat jut győzelemre. Lehet úgy is ülni a hajóban, hogy evezést imitálva célba juttatnak, akiknek fontos a hajtás. Vagy, erőnket megfeszítve, nem nézve senkit, de velük egy ütemben dolgozva mindent megteszünk a célig.

A „krisztusban” azt jelenti, hogy a csapat tagjaként, leválaszthatatlan részeként küzdök, szolgálok, dolgozom, hogy a verejtékben és az örömben is vele együtt lehessenek.

Beülhetünk egy győztes királyi címerrel ellátott hajóba, ahol szégyen, ha csak utasok maradunk. Talán a partról nem látszik, talán evezőstársaim előtt is rejtve marad, de aki felkészített a versenyre, pontosan tudja, mire van erőm, s mikor lazszálok.

Nevéből vallást teszek. Tehetek. Szükséges tennem.

A viselt külső jegyekkel (keresztelés, úrvacsora, templomban való megjelenés), a megszólalásommal, ahogyan a feladataimról vagy a világban történő dolgokról nyilatkozom, vagy éppen hallgatom.

Egyperces imádság - olvasandó: Mt 24:2

Uram, mi nagyon nehezen viseljük a veszteséget, és minden kudarc, vagy tragédia után megpróbálunk abban reménykedni, hogy talán még visszafordítható az esemény. A következő hibát akkor követjük el, amikor az hisszük, ha elég hangosan jajveszékélünk, akkor okolhatunk valaki mást magunk helyett.

Olyan jó volna megtanulni, hogy ezen a világon semmi nem a mienk, és ha valamit visszaveszel(!!!) akkor az azt jelenti, hogy lejárt a kegyelmi időnk.

Miközben jó néhányan kívánunk Isten csapatába, kötelekbe tartozni, ennek megvalósulásáról az az elképzelésünk, hogy nem csak a végső győzelmet garantálja (ezt ugyanis Krisztusban már elvégezte, s rajta keresztül számtalanszor bebizonyította).

Néha kényelmesnek, máskor hasznosnak, sőt esetenként szükségesnek és nélkülözhetetlennek gondoljuk, hogy Isten a verseny (életünk) idejére biztosítson szélcsendet, evezés helyett motoros támogatást, evezőpad helyett foltelt, üdítő és pihenőállomásokat...

Nevetséges. Mert Krisztus életútján semmi ilyesmit nem láttunk, sőt inkább ennek ellenkezőjét ígérte a tanítványoknak. Így hát ha mi Krisztusnak tagjai vagyunk, akkor az nem azért van, mert a megpillantott kényelmet szívésen elfogadjuk.

Hálaáldozat. Az a megtiszteltetés, ha tagja lehetek.

Krisztus válogat be a csapatba, de csak az keresztyén, aki tudja, hogy a mi nehézre ígért utunk csak válasz az Ő értünk vállalt halálos és halálban is győztes útjára.

Viszont aki így száll versenybe Vele, az bizonyos lehet benne, hogy ami útközben történik, azok közül semmi sem hozhatja az ellenség (ördög) győzelmét.

Egészen pontosan tudom milyen partról nézegetni a versenyt. Sőt azt is tudom milyen kényelmes helyet keresni egy hajóban. Volt idő, amikor remegtem a győzelemért, figyeltem a csapásszámot, vizslattam a többieket, kerestem a javítandó hibát.

Ma már tudom, hogy semmilyen igyekezettel nem juthatunk el a hit gyakorlásának arra fokára, amivel elégedettek lehetünk. Krisztus hívott magához, s nem azért, mert nélkülnk nem győzne, hanem mert velünk akar győzni. Azaz azt akarja, hogy mi részesei legyünk az Ő győzelmének.

Nem mindegy, hogy valaki magát keresztyénnek tartja, vagy Krisztus meghívása miatt, Krisztusnak való engedelmességben hálából azzá edződés, amire Ő kiválasztott.

„És ők egy egész esztendeig forgolódtak a gyülekezetben, és tanítottak nagy sokaságot; és a tanítványokat először Antióchiában nevezték keresztyéneknek” (ApCsel 11:26)

„Mert nem kaptátok szolgaság lelkét a félelemre, hanem a fiúságnak
Lelkét kaptátok, aki által kiálthatjuk: Abba, Atyám!” (Róma 8:15)

Kedves Testvérek!

Nem is olyan régen még reménykedve néztük a járványgörbét, ahogy egyre inkább csökkent a betegek száma. Aztán lekerült rólunk a maszk, és azt gondoltuk, vége a félelemmel teli időszaknak. De jött a háború híre, és újra csak összeszorult a gyomrunk. Miért, és mi lesz még?- kérdezik egyre többen. Bevallom, egyik kérdésre sem tudom a választ. Csak azt látom, hogy Isten, mint annak idején választott népét, minket is egyfajta fogásba visz. A kérdés igazából az, hogy meg tudunk-e maradni a hitben, megtartjuk-e sok százéves református hitvallásunkat „Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?” (Róm 8:31)

Szeretném biztatni az aggódó szívűeket, hogy ne csak a hírekre, az emberi pletykákra, hanem Isten megszólító szavára figyeljenek. Ő nincs a menn ydörgésben, a villámlásban, hanem ahogy olvassuk, halk és szelíd hangon szól. Ezt néha a világ zaja igyekszik elnyomni, de aki befele néz, a szívében meghallja Jézus biztató szavát: „Ne féljete, én vagyok!”

Mi is ezzel a reménységgel indítottuk, és éljük azóta is a 2022-es év napjait - amelyekben igazán jó dolgok is történtek gyülekezetünkben. A legjobb hír, hogy elkezdődött templomunk teljes külső felújítása. Sikerült kormányzati pályázati pénzt nyernünk, és így közel 50 év után kívülről megújult templomunk lesz. Ehhez kapcsolódóan ősszel szeretnénk háladó istentisztelet tartani a megújulásért, és szeretnénk bepótolni a tavaly a covid miatt elmaradt ünnepünket. Hiszen 110 éve alakult meg a Csata utcai iskolában gyülekezetünk, és 100 éve lettünk önálló egyházközséggé.

Nagy öröm az is, hogy idén májusban újra lesz konfirmáció! 14 gyermek tesz majd bizonyosságot a hitéről. S nemcsak azzal, hogy vizsgát és fogadalmat tesznek, hanem már azzal is, hogy akik közülük tavaly konfirmáltak volna, nem adták fel, hanem hűséggel megmaradtak a pandémia idején is.

Szintén jó hír, hogy már szervezzük a nyári táborokat is, lehet jelentkezni!

A húsvéti ünnepkör különösen fontos gyülekezetünkben. Szokás szerint először rendbe tesszük Isten házát és környezetét. Hívunk mindenkit (kicsit és nagyot) a szokásos virágvasárnapot megelőző szombati kertrendezésre, amit közös ebéddel zárunk. A nagyhét minden estéjén készíjük majd lelkünket az Ige szavaival, hogy az ünnepen az úrvacsorához őszinte szívvel tudjunk járulni.

Külön felhívom a figyelmet az interneten megtalálható alkalmakra. Ajánlom ezeket mindenkinek, kövessétek, és hívjátok fel mások figyelmét is rájuk.

Ezúton is szeretném megköszönni mindazok adományát, szolgálatát, aki segítettek az Ukrajnából érkezetteknek.

Szeretettel várunk mindenkit nagyhét és húsvét ünnepén templomunkba, hogy együtt örüljünk, adjunk hálát Istennek megváltó szeretetéért.

A találkozás reményében kívánok a gyülekezet előljáróságát, és a magam nevében áldott húsvéti ünnepeket.

Áldáskívánással:

2022 böjtjében

Szloboda József lelkipásztor

NAGYHETI ELŐKÉSZÍTŐ ALKALMAK

az alkalmak esténként 18 órakor kezdődnek

április 11. hétfő

Júdás árulása (Mt 26:47-50)

április 12. kedd

Péter árulása (Mt 26: 69-74)

április 13. szerda

Főpap árulása (Mt 27: 6-7)

április 14. csütörtök

Pilátus árulása (Mt 27: 19-24)

HÚSVÉTI ISTENTISZTELETEK RENDJE

április 15 Nagypéntek

10 és 18 óra

április 17 Húsvét Vasárnap

8 és 10 óra

április 18 Húsvét Hétfő

10 óra

ÁBRAHÁM SÁRA

Női kör

A női kör kb. 3 éve indult gyülekezetünkben. Az első alkalmakkor kicsit feszengtünk, hiszen még csak látásból, az istentiszteletekről ismertük egymást. A kezdést követően nem sokkal a covid miatt pedig online térbe kényszerültünk. Ez sem tette könnyebbé a közösségévé kovácsolódást.

Mára a női kör teljesen átalakult, különleges szellemiségű társaságba csöppenhet itt az érdeklődő. A sziporkázóan jó hangulat és csacsogás, valamint az egymásra figyelés, az együttérzés egyaránt jellemzik az összejöveleteinket.

Az alkalom énekekkel és imádsággal indul, ezt követően egy adott témát vesézgetünk az Ige fényében női szemmel, melyet megpróbálunk személyes életünkre, családunkra leképezni. Témáink az Istennel való kapcsolatunk, a házasság, a gyermeknevelés, illetve női identitásunk megélése

otthon és a munkahelyen a Biblia tükrében ma, a 21. században.

Ez a közösség lehetőséget ad arra, hogy Isten közelében lehessünk együtt. Itt lehet beszélni az érzésekről, van idő ki- és megtárgyalni a problémáinkat. Ezzel egy kis betekintést is nyerhetünk egymás életébe, a mindennapok küzdelmeibe és örömeibe. Kis és nagy gyermeket nevelő anyukák, egyedülálló és elvált nők egyaránt részt vesznek a Női körön. A gyermekfelügyelet megoldott. Szívesen fogadunk új tagokat, nincs állandó létszámunk, befogadó közösség vagyunk.

A női kört minden második szombaton délután 4-kor tartjuk. Havonta egyszer vasárnap délután 4-kor pedig összevont férfi-női kört tartunk.

Sok szeretettel várjuk a nőtestvéreket!

ZSIGMOND MARICA

Az Én Diakónia szolgálatom

A családjában a nők végezték a diakóniai szolgálatot, de ők nem nevezték ennek, mert természetes volt a segítség másokon bármilyen téren is! Már kicsi gyermekként vittek, lássam, hogyan kell észrevenni mások nehéz helyzetét. Sokat beszélgettek velünk, ez is egyfajta rávezetés volt a lelki látásra! Ma már tudom, milyen áldás volt, hogy Dédike: bábaasszony volt, Evangélikus egyházi gondnok; Nagymamám: varrónő, háztartásbeli; Édesanyám: 3 gyermeket egyedül nevelő, 4 műszakban dolgozott - szavaik élnek bennem. Én úgy veszem észre, a Diakónia szolgálat óriási feladat, amire meghívást, bizonyosságot, kijelentés által kapja az ember Istentől! Ez állandó készenléletet jelent. Szeretem, mikor jön a hívás: menj, tedd a dolgod, ami talán csendes hallgatás, néha egy versmondás, egy ölelés, egy egészségügyi segítség. Én is szeretném az utat megfutni, ami kirendeltetett nekem, simogassa meg az Úr vállamat: „... jól vagy, jó és hű szolgám...” (Máté 25:23)

A diakónia talán még egyfajta lehajlás szolgálata, azok felé, akikről esetleg elfelejtkeztek, lemondtak, elfáradtak stb. Isten senkiről nem mond le, minden pillanatban érzem

ezt, lelkemet simogatja, erősíti hitemet, bizonyítja: az út, ahol járok (ami néha könnyekkel, nehézséggel jár) jó!!!! Kicsit olyan magvetés is, lehet, hogy mi nem látjuk tet-

teink, szavaink gyümölcsét, csak utólagosan halljuk: jót tettünk..... Ami jó ebben a szolgálatban: Isten kegyelméből a győztes Királynak, Jézus Krisztusnak kicsike munkatársai lehetünk. Az evangélium szólása megelevenedik, hatol elmén, szíven át, látni csillogó szemeket, ami a munkánk pecsétje, koronája „*aki másokat felüdít, maga is felüdül*” (Példb.11:25). Amit látok benne, olyan meghívó levél átadása az örökéletre, ami már itt megkezdődik, együttjárás Istennel, akármilyen helyzetben is van az ember. Göröngyös, rögös az út, de van, aki nyújtja drága kezét, belekapasz kodunk, ő pedig felemel, erősen tart!

Körülöttem is sok a beteg, sajnos súlyosak, de minden nap rá támaszkodunk, erőt kapunk: fel kell állni. Megelevenítő igéi miatt dicséretekkel, hálával élhetünk. Ő az Egy Igaz Isten!

„*Gyönyörködjél az Úrban, és megadja néked szíved kéréseit. Hagyjad az Úrra a te útaidat, és bízzál benne, majd ő teljesíti.*” (Zsolt 37: 4, 5)

KÉRDEZ: SZLOBODA BENJAMIN – VÁLASZOL: TEGEZ ÁKOS

Menekültek egy fiatal szemével

Pár mondatban foglald össze, hogy ki vagy te? Mivel foglalkozol, mi érdekel és mit csinálsz a menekültügyben?

Tegez Ákos vagyok 26 éves, diák. Nem az állami kezekben belül programozónak tanulok, egy hetet otthon online és egy hetet pedig be kell járnom az iskolába.

Az elmúlt egy hónapban rengeteget olvastam háborús híreket. Az egyetemen történelmet tanultam, ezért sokat olvastam ilyen dolgokról, de ami most zajlik számomra ép ésszel felfoghatatlan. Az Ukrán háborúnak a vénájára akartam helyezni a kezemet, hogy mindenről tudjak. Nagyon elszomorított.

Amikor így kitört a háború, milyen gondolatok merültek fel benned először?

Putyinról voltak egészen vegyes érzéseim, a világ békéjének a fenntartásáról voltak vegyes érzéseim, a diktatúrákról voltak vegyes érzéseim... Próbáltam inkább politikai és világgazdasági gondolkodásban keresni a válaszokat.

Igazából maga a kíváncsiság vezérelt az elején, de ahogy látod a tankos videókat azzal együtt azzal szembesültem hogy ez borzasztó. Egészen egyszerűen elsírtam magam, nem azért mert szeretem az ukránokat nem azért mert ukrán barát vagyok, soha életemben nem jártam ott, csak fájdalmas látvány volt. Anya a karján a csecsemővel rohan a vonat után és azt mondja, hogy "te, te, itt nem tudod

milyen vonat megy?"

Egyre inkább azt éreztem, hogy nekem személyesen az időmmel kellene ebbe beleszólni és valamit tenni. Ha oda megyek így a semmiből a határra, az nem feltétlenül segítség. Az, ha elkezdek fuvarozni az segítség, de diákként a benzin miatt ezt nem tudom folyamatosan odaszánni.

Hogyan született meg az elhatározás, hogy mit is kezdj magaddal?

Gondolkodtam rajta, de nem a nap 24 órájában. Talán magamtól is rájöttem volna, de a gyülekezetbe (Angyalföld) ahová járok, van egy ember (Pap Tamás) és ő minden nap kint volt a pályaudvaron, és nem csinált mást csak fordított. Én nyilván nem tudok ukránul de, sok a cserediák, és ha csak nekik segítsek fordítani, útbaigazítást adni, jegyet venni, felrakni a vonatra, akkor az rengeteget jelent nekik. Az iskolám közel van a Nyugatihoz, és néhány perc alatt ott vagyok...

Az elején még magamtól próbáltam rájönni mi a leghasznosabb. Leszálltak a menekültek a 14-es vágányra, és próbáltam magyarul, hogy hol van étel, merre van a Keleti, hogyan vegyen jegyet... Mégis haszontalannak éreztem magamat néha. Az ukrán tolmács sokkal többet tudott segíteni. Talán a megosztott wifi-nek örültek a legjobban, hiszen úgy azonnal tudtak üzeni szeretteiknek.

A nagy előremozdulást az hozta, amikor valaki azt aki azt mondta, hogy "gyere ki holnap és akkor együtt csinálniunk

mindnet”. Elmagyarázták honnan megy Keleti Keletibe a busz, hol van a melegedő, a nemzetközi pénztár, hol lehet szállás és fuvarintézés, melyik szálloda ajánlott fel szobát menekülteknek, milyen éttermekből lehet este begyűjteni a megmaradt ebéd adagokat.

Akkor mit csinálsz most pontosan?

A fordításban az ukránul tudók segítenek a legtöbbet. Kaptunk 30-30 szobát két hotelban (Danubius és Novotel) és most én rohangálok és próbálok felmérni az igényeket, hogy melyik család meddig marad, mikor tud és akar továbbutazni, hányan vannak, mit esznek, hány adag ételt kell szerezni, hol tudják megmelegíteni. Szóval most a rohangálás, szállodáról szállodára, szobáról szobára, szervezés, újra rohangálás, lehetőségek keresése, felmérése és az egészből egy excell tábla készítése... És ebbe igazából csak az önkéntes munkát összefogó adatok kerülnek bele, a szívszorító történetek nem. Hogy aztán amikor végre egy család tovább tud utazni, akkor az egészet elengdhezzük és koncentrálhassunk a következőre.

Érzem, hogy a heti 168 órában volna szükség rám, de az volna az egészséges, ha csak hogy heti egy két napot lennék ott, s friss ember tudna váltani. Bár tulajdonképpen amikor nem vagyok kinn, akkor is ezen jár az agyam, és fejben tervezem a következő telefonbeszélgetést.

Most azt érzed hogy most jó helyen vagy?

A szervezés megszervezése az mindig az erősségem lehetett. Korábban is önkénteskedtem, az angol nyelvet is szívesen használom, és az emberi történetek is megérintenek. De most éreztem először, hogy ide Isten indít.

. Az első alkalomra amikor kimentél az más volt. Ahhoz képest hogyan készülsz most egy ilyen alkalomra, egy ilyen napra?

Egész nap ezen jár a fejem. Azért nincs előkészítési folyamat mert folyamatosan benne van az agyamban az a

néhány család, és a következő elintézendő dolog. És hát természetesen kérem Istent, hogy amikor felmerül egy probléma akkor azt a lehető leggyorsabban meg tudjam oldani. Nagyon sokszor érzem azt, hogy ez fölöttem álló dolgon múlik.

Volt egy család akik finnországba készültek, és én gyanakodtam hogy az útlevelemmel lehet probléma lesz. Megadtam telefonszámomat, hogy gond esetén hívjanak. Én meg folyamatosan böngésztem az internetet, hogy kitől lehetne segítséget kérni. Közben telefonáltak a reptérről, hogy a beigazolódott a gyanúm és nem fogják kiengedni őket. És akkor semmi nem maradt, csak az, hogy imádkoztam... Fogalmam sincs hogyan történt, de egy óra múlva becsekkoltak... talán Isten elvette a látását annak aki nek kellett.

Szóval nem lehet felkészülni, csak folyamatosan imádkozni. Így történnek a dolgok.

Mit látsz te, mire van szüksége a legtöbb segítségre szorulóknak?

Otthonra. Ez hiányzik nekik a legjobban. Nyilván lehet menni egyik pontból a másikba, de közben kell tudnod, hogy van valahol egy hely ahol otthon vagy. És ennek a hiánynak a szomorúsága van ott az arcukon.

Mi az amit eddig eddig a legnagyobb tanulság számokra?

Menekült és menekült között is van különbség. Körülbelül az egyharmada hát nem jó fej, bunkó, elvárja a segítséget és még be is szól. Néha így elmegy a kedvem, de aztán rájövök hogy emiatt az egyharmad miatt nem tehetem meg hogy a másikkal, akinek valóban szüksége van rá, azzal ne foglalkozzam.

Szeretnék programozó lenni és szeretnék egy olyan programot írni ami ezeknek a helyzeteknek a szervezését megkönnyíti. A többit pedig imádságban az Úrra bízunk..

KIRÁLY ÉVA

Imacsoport

Amikor imádkozunk, igazából beszélgetünk a mennyei Atyával, ami közel visz Istenhez és közel hozza őt hozzánk. Kéréseinket elé vihetjük, bűneinket megvallhatjuk, hálánkat kifejezhetjük, magasztalhatjuk Istent és könyöröghetünk másokért.

Ezért én is egyike vagyok azok közül, akik vasárnap reggel fél tízkor a gyülekezeti teremben elcsendesednek közös imádságra. Alkalmainkat mindig egy bibliai részlet olvasásával kezdjük, annak megvitatásával folytatjuk és személyes kéréseinket tárjuk Isten elé, hálát adva az elmúlt időszakért, bármilyen nehéz és küzdelmes is.

A testvéri összetartozás, a közös imádság, igehallgatás és éneklés, egymás testvéri intése, egymás terheinek hordozása szerintem nélkülözhetetlen a lelki növekedéshez.

VOJTKÓ ESZTER

Hiszen kegyelemből van üdvösségetek ...

Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” (Ef. 2: 8-9)

Nem nekem kell megdolgozni az üdvösségemért? Nem. Jézus már „megdolgozott” érte, a kereszten.

17 évesen fogadtam el Isten hívását.

20 évesen értettem meg, hogy örök életem van.

Ez hatalmas örömmel töltött be. Előtte azt gondoltam, hogy Isten a cselekedeteim alapján fogja eldönteni, hogy megadja-e az örök életet, vagy sem.

Minden megtérési sztori más, mert különbözőek vagyunk. Tőlem azt kérte Isten, hogy az evangélizáción, egy egész stadion, és ismerősök szeme láttára menjek előre, és vállaljam a hitemet. Előtte két alkalommal tagadtam meg. A bizonyágtétel volt a leggyengébb pontom.

Ha ezt nem teszem meg, akkor szomorúan mentem volna el, mint a gazdag ifjú.

Ha már elfogadtad Isten ajándékát, lehet agyalni, hogy mire szeretne felhasználni.

A Tűzszekerek című filmben a főszereplő azt mondja, hogy úgy érzi, Isten örömét leli abban, ha fut.

Egy ilyen lehetőség az istentisztelet előtti, fél tízkor kezdődő **imaközösség**.

Imádkozz, ha szomorú vagy! Adj hálát, ha örömed van! Mondd el, ha félsz, aggódsz! Kérj, ha szükséged van valamire! Imádkozz bölcsességért, ha döntés előtt állsz! Megbetegedtél? Kérj másokat, hogy könyörögjenek érted! Valamit elrontottál, vétkeztél? Ezt nem kötelező mindenki előtt elmondani, csak ha szükségét érzed.

Közösségben imádkozni számomra mindig felemelő érzés. Itt nyilvánvalóvá válik, hogy nem egyedül küzdök, hanem vannak lelki testvéreim.

Alkalmaink segítenek abban, hogyan hassunk a környezetünkre, ahogyan a só is megízesíti az ételt.

A vasárnap délelőtti élő imaközösség mellett az **online imacsoportunkba** is be lehet kapcsolódni, szeretettel hívunk és várunk mindenkit!

Facebook csoport: [frangepan.5perces.imakozosseg](https://www.facebook.com/frangepan.5perces.imakozosseg)

Jeremiás 29:11

*„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az Úr -:
békeséget és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek”*

KOROKNAI-TEGEZ FERENC

Húsvét

„És ímé nagy földindulás lőn; mert az Úrnak angyala leszállván a mennyből, odamenvén elhengeríté a követ a sír szájáról és reá üle arra.” (Máté 28:2).

A velünk történő nagy események.

Nem megjósolható előre, hogy mi fog velünk és körülöttünk történni, bár Jézus jelezte a járványokat, a háborúkat, az ellenségeskedéseket, az üldöztetéseket. Mindenki kedve szerint lapozgathat a hírek, vagy a saját átélt tapasztalatai között, találni fog okot a rémületre. Miért történik mindez velünk? Miért történhet mindez velünk? Fordul a világ, vagy velünk fordul a világ. A tegnap még kiszámíthatónak tűnő politikai, gazdasági, társadalmi helyzet mára hangsúlyait veszítette, s olyan hangok erősödtek fel, melyeken korábban nevtünk, vagy könnyelműen átléptünk. A saját életkudarcaikat csak mások megélt mindenapjaiba tudtuk elképzelni, amihez ugyan volt bölcs tanácsunk, de messze álltunk attól, hogy mi essünk kétségbe miattuk. És egyszerre csak itt van, erősen kell imádkoznunk, hogy ne legyünk talajt vesztett, kétségkedő emberek.

Mi lesz most? Kérdezhették a tanítványok, kérdezhették a sírhoz siető asszonyok, és senkinek semmilyen igazi válasza nem volt, legfeljebb a tegnap tapasztalatából építkező szándéka és igyekezete.

Mint nekünk.

Az Isten által előkészített nagy események Isten azonban nem alszik, nem pihen, és leginkább nem feledkezik el övéiről, illetve rólunk. Amit mi hatalmas dolgoknak, világot megrázó eseménynek, leküzdhetetlen akadálynak gondolunk, az Isten kezébe válhat akár utunk részévé, útjelző oszlopává, vagy éppen felhasználható áldássá.

Mert amit Isten készít elő, az minden tekintetben nagyobb erővel és üzenettel rendelkezik, mint ami saját életünkben problémaként fölénk tornyosul.

Ímé nagy földindulás lőn: amire nem lehet nem figyelni. Van, amikor Isten halk és szelíd szóval üzen nekünk, de amikor a világ zaját kell túlharsognia, akkor nem esik nehezére nagyobb kiáltani. Az angyal megjelenése és üzenete mindenképpen átrendezi a reá figyelő, problémájában mellé telepedő ember életét.

Vajon van-e olyan háború, betegség, ézengés, társadalmi katasztrófa ahol az angyal hangja, Isten üzenete, kétségbeejtően néma marad? Van, aki nem hallja, nem látja, nem érti, de a kiválasztottak számára mindent elsöpörve jelenik meg (Krisztus feltámadásának híre).

A vágyott nyugalom

Lelkünk vagy testünk összetöretése idején arra vágyunk, hogy valaki körbeöleljen, mintegy biztonságos fészekben a fiókákat, megőrizzen. Érkezhetne valaki, aki kizárja a külső körülményeket, elhárítaná a fenyegetést, megállítaná az időt, begyógyítaná a sebeket, megmutatná azt az irányt, amerre baj nélkül kivezet.

Minden piciny gyermek ilyennek gondolta az édesanyja ölelését, két karját. És minden felnőtt (még ha szüleit el is vesztette már) ezt várja, reméli az Atya közelében, a neki elmondott imádságra választ várva.

Az elkészített nyugalom

A vágyott nyugalomnál teljesebbet hoz az angyal az asszonyoknak, s a húsvéti feltámadással nekünk is. A megdicsőülés hegyén (Tábor hegy) ezt érezhették a tanítványok, ezért nem akartak onnan távozni.

A feltámadást megértő ember ebben a lelket körbezárón üzenetben érti meg, hogy ami Krisztusnak az „elvégeztetett” szavában a végső sóhaj volt, az nekünk a megmenekülésünk kezdete.

Mert míg korábban a világ (vagy a világ által okozott) fájdalmaitól elfordítani szerettük volna tekintetünket, s nem láttunk kiutat, addig az Atya ölelésében felfelé mutat nekünk kiutat. Mintha azt mondaná: ami körülvesz, az a lehetőségek elfogyását hirdeti, én viszont pont, amikor véget érni látszik életed vagy történeted, kiemellek ebből.

A tanítványok, az asszonyok ezt értették meg, s így vált értelmezhetetlenné a lelkükben felgyülemlett minden további félelem.

A húsvéti feltámadás azt üvölti bele a világba, hogy nem a látható dolgok a meghatározók, hanem a láthatatlanok, amit Isten készített.

DR. LINDNER GYULA

„Ha csak egy könnycsepp tudunk lenni ebben az egészben, már megérte.”

Tamás, a múlt vasárnapi istentiszteleten (2022. 03. 13-án) a gyülekezet előtt beszéltél arról, hogyan változott meg az életed az elmúlt hetekben, hogyan vesztetted el a munkádat, hogyan zárult be egy régi és nyílt ki egy új ajtó a mindennapjaidban. Akik esetleg nem voltak ott, és nem hallhatták a bizonyágtételeidet, azoknak összefoglalnád, hogy mi is történt?

Tamás: Három héttel ezelőtt elveszítettem a munkahelyemet, és elgondolkodtam azon, miért is történt mindez, mivel igyekszem jó keresztényként megállni a helyemet mindenhol: nincsenek szenvedélyeim, nem hazudok, nem szoktam késni, és ezért volt furcsa, hogy miért mondta azt a főnököm, hogy el kell mennem a munkahelyemről. Ezek után a lányom otthon azt mondta, hogy szeretne kimenni önkénteskedni, mivel rengeteg háborús menekült érkezik Kárpátaljáról. Akkor fogalmazódott meg bennem, hogy én is megnézem ezt, és ahogy kimentem, ott is maradtam. Amit ugyanis ott átéltem és megtapasztaltam, az teljesen megváltoztatta a hozzáállásomat, átértékelődött, hogy mi a fontos, miért kell hálásnak lenni: amikor látod az embereket, hogy napokig nem alszanak, és ki van nekik merülve, és egy-egy családnak tudsz segíteni abban, hogy szállást találjanak, segítesz abban, hogy ismered a nyelvüket, vagy bármiben, ami éppen adódik. Mindez fölémelő érzés tud lenni. Azt vettem észre, hogy ez az igazi istentisztelet, amikor segítesz az elesetteknek, a gyerekeknek, adsz egy pohár vizet Jézus nevében. És azt is észrevettem, hogy mindenki nyitott erre: minden egyes családnál bizonyágot tudtam tenni arról, hogy akár mindenüket elveszthették, de az életük megmarad, és ez Isten kegyelme. Nekünk az a feladatunk, hogy elveszük a magot, és majd Isten kimunkálja bennük. Úgyhogy én ezt láttam meg ebben a helyzetben.

A menekülteknek mindig beszélsz Jézusról és Isten dolgairól? Vagy csak egyszerűen tolmácsolsz és segítesz nekik?

Tamás: Mindenféleképpen beszélek Jézusról, mivel úgy gondolom, hogy egy hívó embernek csak az lehet a célja, hogy bizonyágot tegyen az Úrról, arról a Jézusról, akit ő megismert. Nem tudom elképzelni, hogy valaki úgy hisz Istenben, hogy nem beszél róla egyfolytában, mert

amivel tele van az ember, azt át kell, hogy adja. Jézus gyakran említi, hogy élő víz forrásává teszlek benneteket. De ez nemcsak a menekültekkel kapcsolatban valósulhat meg, hanem minden emberrel, akivel találkozom: előbb-utóbb úgyis Jézusról kezdek el beszélni nekik, mert én ővele vagyok tele, és igazából nem tudok másról beszélni. Mivel mélységből jöttem és sok mindent átéltem, szeretném, hogy mások is megértsék, hogy van kiút minden mélységből, minden szörnyűségből, de az egyetlen kiút maga Jézus Krisztus. Ezt nekem tovább kell adnom. Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy ebben van egy segítőtársam, a feleségem, aki teljes mellszélességgel mellettem áll, és segít minden munkában, minden dologban, amit elképze-

lek: sokszor neki kell visszahúznia, mert annyira bele tudom élni magam ezekben a helyzetekben. és szinte vakon megyek előre. De az a tűz hajt, amit én Krisztustól kaptam, amikor találkoztam vele és megismertem őt.

Tudom, hogy néhány évvel ezelőtt Kárpátaljáról költöztetek át Budapestre. Gondolom rokonok, barátok laknak még Kárpátalján. Ők eljöttek onnan a háború miatt?

Mária, Tamás felesége: Igen, az egész családnak ott lakik, de nem tudtak eljönni. Eleinte nagyon féltünk, mert nem tudtuk, hogyan fog kibontakozni a háború, nem tudtuk, milyen hatása lesz Kárpátaljára, de most látjuk: ők egyelőre még biztonságban vannak. Ha a közeli Lembergben támadás van, légiriadó van, akkor kapnak értesítést a telefonjukra, és akkor ők is félnek, de egyelőre más veszély nincsen. Tódul a sok menekült Kárpátaljára [Ukrajna más részeiből] és szeretnénk volna, ha a családnak is átjön [Magyarországra], de most úgy gondolják, hogy még maradnak. Ameddig nincsen közvetlen veszély, addig maradnak.

Ha jól tudom, a gödi Samsung-gyárban dolgozol.

Mária: Igen, ott dolgozom, tolmácsként és operátorként, és a kollégáim nyolcvan százalékban ukrán emberek. Ők nem közelről érkeztek, nem Kijevből, hanem Donyeck, Luhanszk térségéből, ahol már 2014 óta tart a háború. Van olyan munkatársam, aki azt mondta, hogy nekik ez a háború már nem is újdonság, mert ők 2014 óta ebben élnek, a szülei gyakorlatilag lent laknak a pincében. Amikor most megszólal a légiriadó, akkor ez nekik nem is furcsa. A Samsung megengedte ukrán kollégáimnak,

”

Amikor az első családnak segítettem, akkor értettem meg a Jakab levelében olvasható ígét, hogy mi az igazi istentisztelet

hogyan hozhassák a családjukat, és nyitottak nekik szállodát Miskolcon, Debrecenben, Budapesten, és volt lehetőség arra is, hogy hazamenjenek. Viszont nem akarnak hazamenni. A mi műszakunkból egyetlen ember ment haza harcolni, a többi mind itt maradt. De volt olyan, aki azt mondta, hogy a családját nem tudja áthozni. Jönnek hozzám és mondják a dolgokat sírva, az egyiküknek az édesanyja Kijevben mentős, és meséli, mennyi sebesült van a bombatámadásokban. És én ezzel vagyok tele, és akkor még jön haza Tamás, és meséli, hogy mi volt kint a Nyugati pályaudvaron. Látom Tamáson is, hogy nagyon meg van terhelve: nappal aludt és éjszakára ment vissza a pályaudvarra.

Tamás, most éjszakánként egy szállodában is segítél tolmácsolni?

Tamás: Az ismeretség által, amit a pályaudvaron szereztem, az önkéntesekkel összeálltunk, és tárgyaltunk egy szállodával, amely följárlotta a kapacitása 10 százalékát, hogy április elejéig oda is lehet fogadni családokat. Ez nagyon jól jött, mert az éjszakai vonatokkal nem tudtunk mit kezdeni, nem tudtuk elérni éjszaka azokat, akik szállást ajánlottak. Azt is észrevettük, hogy akiket a szállodába elszállásolunk, azokkal nappal foglalkozni kell. Meg kell tudnunk a további úti céljukat, szeretnének-e továbbmenni, vagy maradnának. Egy-két nap után ezeket az embereket el kell helyezni valahova. Sokan repülővel mennek tovább, sokan vonattal, de sokan azt kérik, hogy maradhassanak Magyarországon. Ezeket az embereket egy idő után a szíveden kezdted hordozni, beépülnek az életedbe, ha akarsz, ha nem. Tele vannak ezek az emberek bosszúsággal, háborog a lelkük, hogy miért kell elhagyniuk azt a földet,

amit szeretnek, ahol felnőttek, és eljönni egy új környezetbe. Apró vitáink azért vannak.

Lehet találni ilyen nehéz körülmények között igei útmutatást?

Mária: Tamást próbáltam kicsit visszatartani, hogy ne menjen bele ebbe az egészbe, mert látom, hogy ez kezd a mi rovásunkra is menni. És akkor Tamás küldött nekem egy igét, hogy „Aki azért tudna jót cselekedni, és nem cselekszi, bűne az annak.” (Jakab 4:17).

Tamás: Amikor az első családnak segítettem, akkor érttettem meg a Jakab levelében olvasható igét, hogy mi az igazi istentisztelet: „Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban (...). (Jakab 1:27) Ekkor tudsz szabad lenni, ekkor tudod szabadon gyakorolni az istentiszteletet. De eljön az idő, amikor meg kell állni, el kell csöndesedni. Látom ezeket az embereket kint segíteni, idejüket és önmagukat feláldozni - hiszen aki 7-8 napon át éjszakázik, az az életét is feláldozza. Látom, hogy milyen szív van bennük. A covid-időszak alatt az emberek teljesen eltávolodtak egymástól, itt meg összekovácsolódnak. Nincsen fennálló ének, és az emberek mégis istentiszteletet végeznek, miközben nem is tudják, hogy ez istentisztelet. Hiszem, hogy ennek célja van, ennek oka van, és ha csak egy könnycsepp tudunk lenni ebben az egészben, már megérte.

A március 13-án elhangzott bizonyítéktétel teljes szövege meghallgatható a gyülekezet Youtube csatornáján. Korábbi interjúnk Papp Tamással a gyülekezeti újság 2021/2 számában olvasható.

